

סיידור תפילה מזמור לתודה

לימות החול

נוסח ספרד

מפתח העניינים

השכמת הבוקר.....5	מוסף לראש חודש.....213
ברכות התורה.....10	תפילת מנחה לחול.....220
לבישת טלית גדול.....12	תפילת מעריב לחול.....222
סדר הנחת תפילין.....14	סדר ספירת העומר.....237
תפילה קודם התפילה.....20	סדר ברכת המזון.....240
תפילת השחר.....28	סדר שבע ברכות.....260
פסוקי דזמרה.....76	ברכת מעין שלש.....262
סדר הלל.....206	תפילת הדרך.....264

כל הנשמה תהלל

מה רב ערכה של התפילה, כלשון חז"ל שהתפילה היא מהדברים העומדים ברזומו של עולם (רש"י בברכות ו, ב.). התפילה היא ביטוי של דבקות פנימית בה', של צימאון וגעגועים עזים לבורא עולם. השירה לה' היא ביטוי פיוטי לרגש עמוק - פורקן לרגשי לב כבירים, וכפי שמצינו בשיר השירים, שהאזהב והנאהב מביעים, כל אחד מהם, את שבחי זולתו מתוך רגשי אהבה ודבקות עצומים. בעל ספר תרדים מביא שהשירה היא ענף ממצוות האהבה, וזה לשונו: "דרך החושק לשוור, וכיוון שאהבת יצרנו נפלאה... האהב אותו בלב שלם ישיר לפניו יתברך כאשר שרו משה ובני ישראל זמרים ודבורה ויהושע ובני קרח ודוד ושלמה ברוח הקודש... וכתיב: באהבתה תשגה תמיד (משל"ה טו)."

בסידור מצויר זה באים לידי ביטוי נפלאות הבריאה כדי לעורר את רגשות המתפלל לאהבת השם, ולהביאו להודות ולשיר לבורא יתברך ולהגיד שבחו. כך תשתתף נפשו לפני הא-ל הגדול, הגיבור והנורא בהודיה ובשבח עצומים.

טוב להודות לה' ולומר לשמך עליון:
להגיד בבוקר חסדך ואמונתך בלילות.

יחזקאל

השכמת הבוקר

תיכף כשיעור משנתו יתגבר כארי לעבודת בוראו
ויאמר מודה אני וכר עד אמונתך, ויכול לאומרו בלא נטילת ידיים:

מִזְדָּה אֲנִי לְפָנֶיךָ

מֵלֶךְ חַי וְקַיִם, שֶׁחֲזַרְתָּ בִּי
נִשְׁמָתִי בְּחֶמְלָה. רַבָּה אֲמוּנָתְךָ:

בעדו במיטתו נוטל ידיו ג"פ לסירוגין, אומר ראשית חכמה וכו'
ומברך ברכת ציצית וברכות השחר:

רֵאשִׁית חֲכָמָה יֵרָאֵת יי, שְׁכַל טוֹב
לְכָל עֲשִׂיהֶם, תִּהְיֶה לָּנוּ עֹמֶדֶת לְעַד:
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד:

יתגבר כארי לעמוד בבוקר לעבודת הבורא שיהא הוא מעורר
השחר, ומיד שיעור משנתו יקום בזריזות לעבודת בוראו יתברך
ויתעלה. וישים האדם אל ליבו שהמלך הגדול, הקדוש ברוך הוא
אשר מלוא כל הארץ כבודו, עומד עליו ורואה במעשיו, ומיד יגיע
אליו היראה וההכנעה מפחד השי"ת לעובדו בלבב שלם.

קודם שיישן בלילה ייזהר להעמיד מים ליד מיטתו, ומיד
כשיתעורר משנתו ייטול ידיו ולא יגע קודם הנטילה בפה, באף,
בעיניים, באוזניים ובשאר נקבים שבגופו, וכן לא יגע בדברי מאכל.
תיכף כשמתעורר משנתו ראוי ליתן שבח לה' יתברך על החסד
הגדול שהחזיר לו נשמתו, על כן יאמר 'מודה אני', ויכול לומר
הודאה זאת אף כשאין ידיו נקיות, ויראה שיהא ליבו מלא שמחה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הַעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתַי,
וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת צִיצִית:

יהי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתַי, שֶׁתִּהְיֶה חֹשֶׁבֶת מִצְוֹת
צִיצִית לְפָנֶיךָ כְּאֵלּוּ קִיַּמְתִּיהָ בְּכָל
פְּרָטֶיהָ וְדִקְדּוּקֶיהָ וְכוֹנֵנוֹתֶיהָ וְתִרְי"ג
מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ. אָמֵן סְלָה:
מִצְוֹת יי בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם:

תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה
מֹרְשָׁה קְהֵלָת יִעֲקֹב.
שָׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ
וְאֵל תַּמְשֵׁשׁ תּוֹרַת אִמְךָ.
תּוֹרָה הִיא אֲמוּנָתִי,
וְאֵל שִׂדִּי בְּעֶזְרָתִי. וְאַתֶּם
הַדְּבָקִים בִּי אֱלֹהֵיכֶם
חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם.
לִישׁוּעָתְךָ קוִיֹּתִי יי:

אלהי, נשמה

שנתת בי מהורה היא, אתה בראתה,
אתה יצרתה, אתה נפתחתה בי, ואתה
משמרה בקרבי, ואתה עתיד לטלה
ממני, ולתחורה בי לעתיד לבוא,
כל זמן שהנשמה בקרבי, מודה אני
לפניך יי אלהי ואלהי אבותי, רבון כל
המעשים אדון כל הנשמות: ברוך אתה
יי, המחזיר נשמות לפגרים מתים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם, אשר קדשנו במצותיו,
וצונו על גטילת ידים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,
אשר יצר את האדם בחכמה, וברא
בו נקבים נקבים, חלולים חלולים, גלוי
וידוע לפני כסא כבודך שאם יפתח
אחד מהם או יסתם אחד מהם, אי
אפשר להתקיים ולעמוד לפניך אפלו
שעה אחת. ברוך אתה יי, רופא כל
בשר ומפליא לעשות:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר
קדשנו במצותיו, וצונו לעסוק בדברי תורה:

אין עונים אמן אחר ברכה זו

והערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיות
עמך בית ישראל, ונהיה אטחנו וצאצאינו וצאצאי
צאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל, בקנו יודעי שמך
ולומדי תורתך לשמחה: ברוך אתה יי, המלמד תורה
לעמו ישראל:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר
בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו:
ברוך אתה יי, נותן התורה:

וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל אחרן ואל בניו
לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם:

יברכך יי וישמרך:

יאר יי פניו אליך ויחנך:

ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

אלו דברים שאין להם שעור, הפאה והבכורים והראיון
והמילות חסדים ותלמוד תורה.

אלו דברים שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה והקורן קנימת לו
לעולם הבא, ואלו הן, כבוד אב ואם, וגמילות חסדים, והשקמת
בית המדרש שחרית וערבית, והכנסת אורחים, ובקור חולים,
והכנסת פלה, ולווית הפת, ועין תפלה, והבאת שלום בין אדם
לחברו ובין איש לאשתו, ותלמוד תורה כנגד פלם:

אוחז את הטלית בשתי ידיו ויכוון שצונו הקדוש ברוך הוא להתעטף בציצית,
ויברך מעומד להתעטף בציצית (דברי' בפתח):

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו,
וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִית:

ואחרי העטיפה יאמר:

מַה יָּקָר

חֲסִדְךָ אֱלֹהִים, וּבְגֵי אָדָם בְּצֹל בְּנִפְיָה יַחֲסִיוֹן:
יִרְוֶנָּה מִדִּשָּׁן בֵּיתְךָ וְנַחֵל עֲדֻנְיָה תִשְׁקֶם:
כִּי עָמְךָ מְקוֹר חַיִּים, בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אֹר:
מִשָּׁךְ חֲסִדְךָ לַיָּדְעִי וְצִדְקָתְךָ לַיִּשְׁרֵי לֵב:

לבישת טלית גדול

בשעת בדיקת ציצית של טלית גדול קודם ברכתו יאמר זה:

בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֵת יְיָ, יְיָ אֱלֹהֵי גְדֻלָּתְךָ
מְאֹד, חוֹד וְהִדְר לְבָשֶׁתְּ: עוֹטָה אֹר
בְּשִׁלְמָה, נוֹטָה שָׁמַיִם בִּירֵיעָה:

לְשֵׁם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו ורחימו לחד
שם י"ה בור"ה ביחודא שְׁלִים בְּשֵׁם בָּל יִשְׂרָאֵל. הריני מתעטף
נופי בציצית, כן תתעטף נשקתי ורמ"ח אברי ושם"ה גידי באור
הציצית העולה תרנ"ג.

ובשם שאני מתבסס בטלית בעולם הזה, כה אנוכה להלזקא
ודבנן ולטלית נאה לעולם הבא כגן עדן. ועל ידי מצות ציצית
תנצל נפשי ורחמי ונשקתי ותפלתני מן החיצונים, והטלית יפרש
כגפיו עליהם ויצילם בגשר יעיר קטן על גולגולת ירחם,
ותהא חשוכה מצות ציצית לפני הקדוש ברוך הוא כאלו
קניסתי בבל פרסיה ורקדוקיה וכנותיה ותרי"ג מצות התלויים
בה, אמן סלה:

מניחים את התפילין מעומד. מניח תחילה של יד, וקודם שמהדק את הקשר מברך להניח תפילין ומהדק את הקשר ועושה שבע כריכות על ידו ואחר כך מניח תיכף את של ראש, ומברך על מצות תפילין ומהדק.

קודם הנחת תפילין יאמר:

שֵׁם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו ורחימו לייחד שם י"ה בו"ה בייחודא שלים בשם כל ישראל.

הנני מבין בהנחת תפילין לקיים מצות בוראי שצונו להניח תפילין בכתוב בתורתו וקשרתם לאות על ידה והיו למטפות בין עיניך והם ארבע פרשיות אלו, שמע, והיה אם שמע, קדש, והיה כי יביאך, שיש בהם יחוד ואחדותו יתברך שמו בעולם, ושנוכר נסים ונפלאות שעשה עמנו בהוציאנו ממצרים. ואשר לו הבח והממשלה בעליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו.

וצונו להניח על היד לזכרון ורוע הנטויה ושהיא נגד הלב לשעבד בזה האות ומחשבות לבנו לעבודתו יתברך שמו.

ועל הראש נגד המוח שתנשמה שבמחי עם שאר חושי וכוחותי כלם יהיו משעבדים לעבודתו יתברך שמו.

וכשפע מצות תפילין יתמשך עלי להיות לי חיים ארכים ושפע קדש ומחשבות קדשות בלי הרהור חמא ועון כלל ושלא יפתנו ולא יתגרה בנו יצר הרע, ויניחנו לעבד את יי באשר עם לבבנו.

ויהי רצון מקפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא חשוכה מצות הנחת תפילין לפני הקדוש ברוך הוא באלו קימתיה בכל פרטיה ודקדוקיה ובנותיה ותרי"ג מצות התלויים בה אמן סלה:

וּמַחְבֵּמֶתֶךָ אֵל עֲלִיּוֹן תִּתְּצִיל עָלַי.
וּמִבִּינְתֶּךָ תִּבְיַנְנִי. וּבַחֲסֶדְךָ תִּגְדִּיל עָלַי.
וּבִגְבוּרַתְךָ תִּתְּצֵמִית אוֹיְבֵי וְקָמִי. וְשָׁמֹן
הַטּוֹב תִּתְּרִיק עָלַי שְׂבָעָה קִנֵּי הַמְּנוּרָה.
לְהַשְׁפִּיעַ טוֹבְךָ לְבְרִיּוֹתֶיךָ. פֹּתֵחַ אֶת יָדְךָ,
וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן:

אח"כ יכרוך שלש כריכות על האצבע האמצעית, ויכרוך תחילה כריכה אחת
בפרק האמצעי ואח"כ כריכות בראש פרק התחתון,
ויאמר פסוקים אלו:

וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם: וְאֶרְשָׁתִּיךָ
לִי בְּצֶדֶק וּבְטָשָׁפֶט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים:
וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְּאַמוּנָה וַיִּדְעַת אֶת יְיָ:

קודם הקשירה יברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצּוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַגִּיחַ תַּפְלִין:

ואחר כך מניח תפילין של ראש
וקודם שמהדקה על ראשו מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו,
וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת תַּפְלִין:

ומהדקה בראשו ואומר:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וַיְהִי כִּי־יָבִיֹאֵה יְיָ אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהּ וּלְאַבְתָּהָּ וּנְתָנָהּ לָהּ:
וְהַעֲבַרְתָּ כָּל־פֶּטֶר־רִחֶם לִי וְכָל־פֶּטֶר |
שֹׁנֵה בְהֶמָּה אֲשֶׁר יִהְיֶה לָּהּ הַזִּכָּרִים לִי:
וְכָל־פֶּטֶר חֲמֹר תַּפְדָּה בְּשֹׁה וְאִם־לֹא
תַּפְדָּה וַעֲרַפְתּוּ וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָה
תַּפְדָּה: וַיְהִי כִּי־יִשְׁאַלְהָ בְנָהּ מִחֹר
לֵאמֹר מַה־זֹּאת וַאֲמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד
הוֹצִיאָנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים: וַיְהִי
כִּי־הִקְשָׁה פָּרַעֲהַ לְשַׁלְּתָהּ וַיְהִי־לָהּ יְיָ כָּל־
בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר אָדָם וְעַד־
בְּכוֹר בְּהֶמָּה עַל־כֵּן אֲנִי זֹכֵר לִי כָּל־פֶּטֶר
רִחֶם הַזִּכָּרִים וְכָל־בְּכוֹר בְּנֵי אִפְדָּה: וַיְהִי
לְאוֹת עַל־יְדֶכָּה וּלְמוֹטָפֶת בֵּין עֵינֶיהָ כִּי
בְחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם:

אחר הנחת תפילין יאמר זה:

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קִדְש־לִי כָל־בְּכוֹר פֶּטֶר
כָּל־דָּחָם בְּבִנְיָ יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא: וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל־הָעָם זְכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם
מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים כִּי בְחֹזֶק יָד הוֹצִיא יְיָ אֶתְכֶם
מִזֶּה וְלֹא יֹאכַל חֶמֶץ: הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחוֹדֶשׁ הָאָבִיב:
וַיְהִי כִּי־יָבִיֹאֵה יְיָ אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וַהֲחֵלִי וַהֲאֹמְרִי
וַהֲחֹזִי וַהֲיֹכֹסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּהָ לָּתֵת לָהּ אֶרֶץ
זֶבֶת חֶלֶב וְדִבְשׁ וַעֲבַדְתָּ אֶת־הָעֵבֶכָה הַזֹּאת בְּחוֹדֶשׁ
הַזֶּה: שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֶּת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חֵן לִי:
מִצֹּת יֹאכַל אֶת שִׁבְעַת הַיָּמִים וְלֹא־יִרְאֶה לָּהּ חֶמֶץ
וְלֹא־יִרְאֶה לָּהּ שְׂאֹר בְּכָל־זִבְהָ: וְהַנֶּחֱתָ לְבָנָהּ בַּיּוֹם
הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם:
וַיְהִי לָהּ לְאוֹת עַל־יְדֶהּ וּלְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיהָ לְמַעַן תִּהְיֶה
תּוֹרַת יְיָ בְּפִיהָ כִּי בְיַד חֲזָקָה הוֹצֵאָהּ יְיָ מִמִּצְרַיִם:
וַשְׁמַרְתָּ אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֵדָה מִיָּמִים יְמִימָה:

